

هذا کتاب فضائل

بسم الله الرحمن الرحيم

جنین کوید ابو نصر فراہی کتاب

من بخوان کر علم خراہی حسد حافدہ

وحسد حافدہ ما حرکت الشمال للنخل

المن کہ چون صیانتا پیش از

تعلیم لغت عرب دغبت می افتد با

شعادت فادسی و چون خوش آمدن

شعر حرطبعیهای موزون و غریبیت

و تعلم لغت عرب کلید همه علمها^{ست}

انرا از نو بنظم در آوردم تا بی

تکلف یاد گیرند و چند بیت که ضابطه

بود هر چیزی را از علوم به میان

این قطعه ها در آوردم تا بیوشن و

خواندن این نسخه رغبت افتد

و چون مجموع این کتاب دولیت^{ست}

بیت آمدان را نصاب جلیان نام

کریم و بالله التوفیق المستعان

القطعة الأولى في كتاب التقاديب

چواندر تقاديب نهی پادشاه

بیتق طبع در لش جنین کن بود

فعلین فعلین فعلین فعل

دهی دولتت را فلک همنون

الهست الله رحمن خدای

دلیلت هادی تو کو دهنای

مُحَمَّدٌ سَيِّدُهُ أَمِينُ أَسْتَوَارُ

بِقَرَانِ تَنَافُوتٍ وَبِرَاحِدَايِ

سَمَا سَمَانِ اَرْضُ عِبْرَ اَرْضِي

مَحَلُّ مَكَانٍ مُعَانَتِ جَايِ

سَقَرُ دُودُخُ نَارِ السَّوْغِي

جَوْجُوتِ بَهْشَتِ اُخْرَتِ اِنْسَانِي

صَحَابَهُ اسْتَبَادَانُ اَهْلِ بَيْتِ

بِپای
که اسلام دین است از ایشان

رِئْه شش قفا حیره وجه دوی

خندان عقب پاشنه رجل پای

شفه لب لسان چه زبان فردهان

ید جا صحه دست حلقوم نای

فرس اسب بغل استر سرج دین

بعیر اشتراست چرس چه درای

رجل حره زن زنج جفت

غنی مالدار است مسکین کدای

و نه بیکران خود بر بوط و بر شرعه رود

ولی صبح چنگستُ من ماردنای

فنا نیست کاریز عذب آب خوش

چو بنبوع چشمه حماء است لای

غفر نا و هیفم چو هر ماس شیر

صریحه غریبه جوان دلشته رای

و تعلم بیا موز اعلم بدان

تو هم به بخشای اسحق تسای

ص

نور

تعب رنج داء علت قرح و لیش

وجع درد حمی تب و یل وای

خرید و القاب لب نهیه است حجر

ذہا ذکی زہری کی عقل داک

القطعه الاخرى

المقطعه المختار
به بحر محدث اذان بحر ها شناب گفتند
کزان سخن همه چون لؤلؤ ستاب گفتند

کزان سخن همه چون لؤلؤستاب

مفاعلين فعلاات مفاعلين فعلاات

چنین کنند و قطع طبع او و صواب کنند

ضیاء نود تنا دوشنی اُفُو چِه کران

فی خفیف جوان سبک ثقیل کران

ذهب زداست حدید اُهی دصا من اردنی

لجین سیم نجاج ابلینه معدن کا

نحاس صفر مس روی انکست سرب

ارزان
حلیست زینر دُغالی کران رخصی

جراد سیف حسام است غضب سادتم تیغ

مجن جنه سپهر سبهم تیر قوس کمان

عصب پی یلبه جوشن است ددع زده

و هو کند ولی فضل معبله

عجاج تبارع هج عباد

کلام خستکی موت مرک مره

جشاشه باقی جان عراضه را اوس

تراضه دینه دروچ سود خسر نیان

یغوت شر یعوق است بعلم و دغراک

سواع لات منات است نامهای ستان

حکم بت است نصب آن بتی که از منک است
و بتی بت و بتی بت پرست ال پیمان
چو عود شارف نایب تلب نایب پیر

افیل حاشیه حشواشتران جوان

الافیل حاشیه حشواشتران

خوشتر ایکست از بحر ها بحر دمل بر اتفاق
بیش باشد طبعها در سوری
نظر ابشیا

فاعلات فاعلات فاعلات فاعلات

عراق
شاد باش ای مفر اهل خراسان

هدنه صلح حرب جنك يوم بدر ^{شب}
غيط خشم صحك خنده حله خادش ^{نقیه}

شادق شمس دكا ديوح بيضا افتاب
سام پير عسجد عقیان عین نظر در

نیک صحبت قبله بوسه مهر کاوی ^{وای} خند دوست

زوج شوی نوجه دن عزها ^{محل} ست

حنطه کندم دخی ادفن خیر بان لح کشت

اصل بنخ فرع شاخ نبدن تخم قطف پر

کوشه بوشه بوشه بوشه بوشه بوشه بوشه
و اما که بوشه بوشه بوشه بوشه بوشه بوشه
لجّورد اما و نیم بحر دیا قعر یک

فیل پیل بق پشه نطی حمار اهو

کنار کوهی کوهی کوهی کوهی کوهی کوهی
شطرنجی کوهی کوهی کوهی کوهی کوهی کوهی
کوهی کوهی کوهی کوهی کوهی کوهی

معبر انچه بگذارند معبر انجای کذری

خ الظهاده ابره دان البطانده است

کهن
داس
بزه جامه ستر پرده دقعه یاده

فریس چنین که استایی سب دستار غنی

چو ذیل جامن جامه است تکه بند ازار

کثیر یجد وافر تمام نافی که
قلیل نذر یسیر اندک حساب ^{شمار}

قطاب جیب سراویل از ادخف موزه
عماد سازده جسر پل مقام مهار

مدینه بلد مصر شهر سوز و رنج

چنانکه معرکه لشکر که است ^{حصار} حصن

صکفه نامه قلم دان ^{خامه} سکین کار

خیاط مخیط سوزن جو خور ^{سوفاد} طاسم

لیب غافل غمر غبی غافل کوله

شعین دادر دادر رفیق صاحب یاد

حدیقہ باغ حبیب خوب خوش شفتالی

سفر جلای تفاح سیب و قمار ناد

احدیکی عشره ده قائم صد انسان دو

تلت خمس سه اربع است چهل و پنج

ولیک سته سبده ثمانیه سبده

هزار

الف

شش است هفت دگر هشت نه

چه بیست عشرین دگر ثلاثین سی

بجهره

چواربعین چهل پنج ^{تو} خمین دان

ست

چو شصت ستین هفتاد بار ^{سجین} است

دکر ثمانین تسعین ^{تو} الیس ^{میداد}

عقاز قهوه ^{داح} مدام قرقف ^{می}

کمی دلاور ^{فارس} سوار ^{صید} شکاد

بید

غرب ^{بید} است ^{صویر} خلا ^{فاناد}

درف چوبرک ^{شب} غص ^{شاخ} درخت

سفیداد

چود و چه ^{بج} درخت ^{غصام}

جوخا

چو نخل خرما و نرصاد نوت دلب چنار

چو طلع خمد درختان خار با موزا^{ست}

چو ائل شوده کز پیشو^{است} خوار و صدر کناد

تعا^{ست} نغ است گرفتن چو دست بیکدیگر

تعا^{ست} نغست گرفتن کناد هر کناد

قبیل امت عصیه چو ره طفره^{است}

خبا^{ست} نکه ایم و حش اشخ^{ست} ماد

عقود کلب^{ست} کزنده جمال^{ست} نوبه

خریف فصل خزان^{ست} ربیع فصل بهار

بطین بزدك شكّم باشد حزن غمکین

بشیر خردّه دهندہ حیر جمع حمار

بشیر خردّه دهندہ حیر جمع حمار

بشیر خردّه دهندہ حیر جمع حمار

ولید طفل کجہ امّ والدہ مادر

زخم قرابت زهدان بود ختن داماد

چنانکه مهر سپهر والد است پدر

زکی پاک حفی مهربان خفی پنهان

جلی پدید نی رسول پیغمبر

ملک فرشته ملک چرخ مشترک بر جلیس که

شهاب کواکب ددک نجم چه اختر

نلق سفیده شفق روشنی اول شب

رَبِّیْهِ دَخْتُ زَن بُنْتُ ابْنَه حَانِ ^{دختر}

حمل بره بخت نور کار و عجل بخت

ما ده دهره طحال کبد سپرد حکر

بعید دورا پس امام بخت وسط

میان وسط میان تحت زیر ^{زیر} فوف

علا ت سندان فطیس پتک منقذ دم

قدم منحت تیشه حصی فاسن

سوار دست بونجی چوبابرا اختال

وشاخ عقد حایل دعوات تاج

بدی نخستین ثانی دویم اخیر پسین

نقیر اولی آخری اواخر است دگر

قمیص کرتی و یلمی قباء و بطمه و کو

نصیف فحی خوار است مقنعه

اُجَاجُ نَخْرُتَقَه بِمَرْه اسْتُمَالِحُ شَوْرُ

فِرَاتُ عَرَبُ زَيْنِبُ اَصْفُ مَوْبِرُ كَبَرُ

شَرَادَه خِدْرَه بُوْد مَا دَجُ شَوَاطِلُ هَبُ

زَبَانَه فَحْمُ حَوَانِدُ كَسْتُ دِمَادُ خَاكِسْتُ

عَجَبِيْنَ خَيْرُ دَقِيقُ اَرْدُ نَحَالَه سَبُوْسُ

اِمَامُ نَادُ خُوْدِش قَنْدُ شُكْرُ اسْتُ شُكْرُ

جَدَامُ تَنَكُ سَفَرِيَادُ دُمُ لِحَامُ لِحَامُ

عَمَانُ دَوَالِوِيْ مَنْطِقُ نَطَاقُ كَرُ

دکان کُنز بود کُنج صیفی صراف

ستوقه ستره حداد قین ^{۱۲} اهنکر

شفا جرف لب وادی ها دا افتاده

چینه چود جهت شطراست سوک ^۹ قله

بکیم کفک در بجه و سیکه در جل دیک

ندیف بند ^{زنده} شکره شناس قدر ^۹ خط

الخطاط محمد بن محمد

فرخ فروج است جوجه بیضه تخم مرغ ^۹ خود

چون عذب انکودین ^{بکسر} انجیر ^{مردود} که مشک

اصغرُ فافع جود د است احر قانیت سرخ
هت خفر سبز واضح روشن ارزق کبود

جندل منخر جرجون جلد جلود سنک

هت حصا سنک دیوه مام وادی اب^{رود}

جود فیضی جود بخش جوده نیکی جود نک

وعظ میثاق تحیت بند ایمان^{رود}

عنی در زها زیانت عنی در حاینها^{سر}

چون غنادان پنازی و عبد خانی

ظُر دایه حی دنده د بس و شایست بس

نوم سیر حیات کشای چون محض خود
کز بره

هاویه دان جهنم دندخ غساق ویم

دود کرم دح نجاسی است دخان بموم

بسم الله الرحمن الرحیم

سعال سرفه سرعت شباب لبث دریک

نصی کوتاه واسع فراخ ضیق تنک

هلال ماه نواست قمر مه قمر

شعاع اوزهر صغ چه شکوفه
دک

ساخت

مهر علی و محمد شادان
بسم الله الرحمن الرحیم

مهر علی و محمد شادان
بسم الله الرحمن الرحیم

اشج شکسته سر لجه دلیتی اترع کل

اشل اقطع پیدست دان اعرج لنگ

قتل کشته لر عظیم استخوان ضبع کفتار

چو فهد دب غریب بود دان خرس لنگ

غراب زاع خرا داست عندلیب کعب

ولی حمامه و کرکی کبوتر اکملنگ

علم برآمده

نصب بی امد طرفی اکثر بواحد عرو

چنانکه تعبیران عماس ادد هار هفتک

مجلس اول

قسمت ما پنجه سوکن دان چیده چهل
آملی شتر مقنا طیس دان تو نوعی

دانش کافی پسند طبع منش
ذلیل خوار و عزیز ارجمند قصد

چونکہ مکہ شناسی صفا مرید و سنک

عشق و حبیب
جدید قصه فتوحات بدیع تازه نو

شریکہ ہجو تلبیہ حسینہ

نادر

۱۳۳۱

تَوَابُ دَغَامُ تَوَكُّ خَالِ طِينِ كُلِّ

وطن جاییکه کرم ربيع منزل

ده اسیند در تاختی هر یکی و

بہر تقدیر نامہ حبیب دوشنبہ

مُجَلِّي مَسَلِّي مَسَلِّي تَالِي

جو حُرّاج و عا طف خطی مومل

برای ده دودیک الحاق میکن

یکی هست تا شود دیگری چه

الفتاح في الاثر

و ترون اوصاف متنك لطيف
مه موزون افتاب لقا

فاعلالت مفاعلات
وزن بحر خفيف جيت ازما

كل شئ بين النظر والنظر
فعدا تن مفاعلات
عن وناز الى حتى تاء

ابن كوكيف چون ام اويا

في دراست على بركم چند

نحن نانا انشا واما

انتم وكم شعا واما

انت تو انت زن ویک تنها

ان و تو کرمتی کی ولانه

اینها هجر حیثما هر جا

ف پس قبل بلیش بعد شمس

لی خرد لی مرا لنا مادا

صد مکومده مد مکن دع و

لما نکه هلم بیا

غیر جز فط هر کن ایضا نین

رُبَّه رُبَّمَا وَرَبِّه بَسَا

ست

مَدَّ مَنَدُوا زَانَ زَمَانِ بَا زَا

نَحْمُ اِيْمَانًا وَهَمُنَا اِيْمَانًا

ذِي هَذَا هَذِهِ اِيْنِ دُنْ

مَرْدَا زَانُوسْتِ بَاهَذَا

تَلَكْ اِيْنِ زِيْنِ چُونَلَكْ اِيْنِ حَرْدِ

حَيَّ لِبَشَابِ چُونِ تَقَالَ يَا

اِيْنِ چُونِ اِنْفِي اِيْنِ مَن

ماجه

مَدَّ مَنَدُوا زَانَ زَمَانِ بَا زَا
نَحْمُ اِيْمَانًا وَهَمُنَا اِيْمَانًا
ذِي هَذَا هَذِهِ اِيْنِ دُنْ
مَرْدَا زَانُوسْتِ بَاهَذَا
تَلَكْ اِيْنِ زِيْنِ چُونَلَكْ اِيْنِ حَرْدِ
حَيَّ لِبَشَابِ چُونِ تَقَالَ يَا
اِيْنِ چُونِ اِنْفِي اِيْنِ مَن

ما چه چاست من که مع با

مر فدا کن رفل عسفن فلاح

طرفه زیبا قبح نازینا **القصه**

رجا امید کراست سوغ حله جوان

روانی نصفت عدل صور خرس ^{اواز}

حقیق غایب عوراست چل وهره نشیب

یقاع دیو چو نلست ^{نزد} هفت نرازان

طعام خود دی فجل ترب ^م مع ملک

اند ^د برنج ^د حرق ^د شود با قلا لاقا

کبیر۹ در مکه نان سفید است خلی سرکه

قدید تاف سمی فربه طویل دارد

مخض دوع لبن شیر کز بوه کثیر

کراع پاچه جبن بصل بنیر ساز

شمیک مغز سطر است داز مغز تنک

دغیف کرده بد است ابتدا اغاد

قطیع دان رمه جبرک عناق بزغاله

خنانکه مغز بزخان مدیش طلیش بهاد

ابوالمخلیع چکاوک و راست قیره نام

قرم غطریف حلاجل سید داس خنام

نام
اسم
شی خیر
مہتر است دست صدر

عمرہ ساحت احر کا د قول گفت فعل کرد

نام
سما
جنب پهلوجاد عساید نگهبان ح

لوند ننگ ربح بوی باد غیم عین صبح کا
حظوہ

نوم خواب مشی رفتن بعد دور

رنبہ مسکہ دھن روغن قطنی ہنہ صوف
ہستم

جام
کوز کوزہ نصعہ کاسہ قدر دیک کا

لَفَت شُغْلُ بَقْلٍ نَزَّ دَرَعُ كُنْتُ دَبِيعُ خَلِّ

کدس خرمین خرمه دسته صغف ^{تند بام} انف

حِينَ هُنَاكَ اَنَا وَفَت جَدِيدَانِ دُونَ شَبِّ

عذوه بکره بامداد فجر مغرب صبح شام

صَغْرَسِي ضَرْسِي دَنْدَانِ ظَفَرِنَا خُونِ جِلْدِي ^{ست}

خَدِّخِ جَوْفِ اَنْدِرَانِ ظُيُوقِ حَنْكِ تَنْكِي كَامِ

اَدْمِي الشَّيْءُ الْمَسَانِ حَرْدَمِ جَهَنِي بَرَكِ

وام
دین

اچرخد رشوه پادشاه عزم تابان

سفر

سقم پیمادی صحت تندرستی تنه کبر

قیح دم دیم است خون القر فی ^{خام}انی

اصبع انگشت است لیک ابهام انگشت ^{ست}نوا

باز سیاه ^{ست} و وسطی ^{ست} منصر ^{ست} خنصر تمام

عام ^{ست} حول ^{ست} حجه ^{ست} سال ^{ست} اسبوع ^{ست} هفته ^{ست} شهر ^{ست} ماه

یا ^{ست}ی دام

سبت ^{ست} شنبه ^{ست} جمعه ^{ست} آدینه ^{ست} خیاله

انگشت ^{ست} و انگشت ^{ست}

چون ^{ست} احد ^{ست} یکشنبه ^{ست} اثنان ^{ست} ثلثا ^{ست} اربعاً

والسلام ^{ست} شنبه

هت ^{ست} دوشنبه ^{ست} سه ^{ست} شنبه ^{ست} چهار ^{ست}

القطعة الأخيرة

بهم عتب رتب جهارم نظرانت

شیراست

اینها همه حیت فرجهای

الماس قلم تراش ملما س قلم

ست

انفاس من دنا م اصلش

القطعة الأخيرة

ذخیرستد مطعفی هفت قاعه

ساله

خدایش بداد انجنان ملك

کتیبه بدنا عم شق وانکه

عموصی نظام انطیع سلاله

الخطبة الأولى

نه جفت بنی که پاک بودند
بد عایشه خدیجه محترمه
با ام حبیه حفظه بود زینب
میرنده صفیه سوده ام سلمه

الخطبة الثانية

فرزند بنی قاسم ابراهیم است
پس طیب طاهر از سر تعظیم است
بانا طه دقیه ام کلثوم
زینب شمر دست از سر تعظیم است

الذی طبعه فی الشریف

نامهای چهارده معصوم در یک بیت من
گفته خواهم تا بماند یادگار داند ز من

مصطفی پسر محمد در تقاضای سه علی
جعفر موسی زهرایک حسین دو^{احسن}

الذی طبعه فی الشریف

مولی دوازه است نبی را یکی بنده
دیگر فضاله آنکه نه بیع^{دعده} است نه^{نه}

توبان دباح مدغم صالح پسارزدید

بودافع چهره کبیشه مریهیه

برجها

الفصل الأول

برجها دیدم که از مشرف بر آوردند

جمله در تسبیح دین هلیل خیر لایوت

چون حمل چون بود جزا سر طان اسید

سنبله میزان عقیق قوس چوک^{دلوخت}

الفصل الثاني

موش بقر پلنگ خرگوش شتر

ذین چاد چوبکندی نهنگ^{ایر} ماد

انگاه باسب کوسفتهاست حساب

هدونه مرغ سگ خوک^{کاد} آخر

القطعة الأولى

خوب بجو ذاری سی هو سی یکی است

حل شود شای با پس بدیش

دلو مینان حوت عقیب سی

پست نه قویس جدی بیگم

القطعة الثانية

هفت کوکت که هت دد عالم

گاه ازا ایشان نظام کا خل

قمر است عطارد دهره

شمس چرخ مشرقی دخل

کوالب

حل عرق است بایه‌رام

دام
قوس حوت است مشرقی را

نود میزان چو خانه دهر است

مرد حل داست جدی دلو مقام

تیر چوذا خوشه مه سرطان

خانه افتاب شیر قندام

دمنی انکفتم از نجوم نودا

تا بیا موزیش تمام تمام

ازینرخل
زدلکن ذیق الم اسرب دهن
دوی ماه
فضنه نداهن یکی مس شبه

القطعة الأولى

زروی چته هفتاد یکدرم سیماب
جل شلش است زارزی سی هشت شمار

دهب صد است سرب پنجه نه آهن
برنج مس جل پنج است نقره پنجه

القطعة الثانية

هفت حرفت انکه در فادسی ناید هی
تانیاموزکی نباشی اندر دینی

بشنو اکنون تا کدام این حروف یاد گیر

تا حاضا طالا عین قاف

چاد دیکر خاص باشد در زبان فار^{سه}

بر شتام برتو يك يك با چم درا^{کاف}

القطعة الاخری

هفت دوزخی باشد در مهی

زان حذر کن تا نیای هیچ رنج

سه پنج سیزده باشد نوزده

پت يك پاپت چهار پت پنج

القطعة الأخيرة

بيننا استاد قراءت بشم بنح دوف

بوعمر علائق نافع ابن كمتير

ليس حمزة ابن عامر عاصم دا

اذ حبس كسائي شمر هفت

القطعة الأخيرة

از مکه نخت ابن كمتير است امام

نافع ز مدینه ابن عامر از شام

ادبصره ابو عبي علا دار دام

عاصم بن علا حمزة از كونه تمام

القطعة الأخيرة

نودج انتقال مدینی میدان
بالمبکی زلزله احراب عام

بنح اقل قدسغ بعد جدید
فتح پس پیش نصر دهر دحم

القطعة الأخيرة

خشن لادغ است اعیانی
جدرک مدد حكاك

ناخی دخواه کاسر ضاغط
وان مفسخ کرو عضل شد
حاک

ضربان ثقیل ناقب باز
وان مسلی که دوست اصل

القطعة الأخيرة

تبیع جذع سن کاواست آنکه
ثنی رباعی سدیس است صالح

مخاصی لبولنت حقه جذع پس آنکه

ثنی رباعی سدیس است باذل

ابشعر عمی حمیر کهلان

حرانماد عامله و سیاست

القطعة الأخيرة

کنف

امسان

کتف شانه می دوده عضد بازو^{بسی}

ذبحی ز مکا دینه خرغ شوایریدان

معم کرّی بکم کنکی برج لنکی بله کوکی

علیم عالم علام دانا اسی برتمان

صحاب عارضی حرّی غمام ابراست^{سایه} ظل

حیا و ابل و سی مدد از مطربان

ربیع اسم بهادر آمد خریف اسم خزان^{انکه}

تالشان

شتا صیف بی شیشه زمستان^{انت}

عدو و خصم دشمن دان خدا و خوف ^{سید} ن

و ثاق و کل بنده آمد حصین ^{نندان} سبکی حید

ابی سرکش بطلی کاهل تری نازده ^{حیده} حی

خری و سوادنی ناکس ظنی لا غریبه ^{نابان} ی

لغت عزت طوی جوع مصدرها ^{نعمت} اذو

یکی ^{نعمان} تعبانی دویم غریسان سیم طوعانی ^{دگر}

کلف عشق منه سال سلف لافانین ^{ناله}

^{نور} خند رخاشع مرغ خائف فلوقها ^{نیل} و جل

و تدمیخ و صب و پنج المرد درد جو اسورش

۱ قط پینو دوا دارد و یقین بدو میوق کر بان

تقی متقی پیر هر کاد عبقری نیکو

سفن سوهان کدر پیره خوره ^{حیرا} ^{سدر}

خفن بار د ششم سرد سخن کرم حزین ^{غلبین}

فرح شادک سرور است خندان ^{شادان} فرج

صغر خودی کبر پری فلز کانی ^{ناخوش} سمع

دُنب دب لعب بازی طلب حاش ^{دوران} عزت

عنا رنج سنا دفعت جلا فی ^{بکا} کر به

حنف میل حفر شرم صبا خفت ^{افغان} صحب

غریب غیل قال غصه ایکه شرا^{بلش}

زبد کفک سین فخط مطا^{انسان} انشجرب

تنونه مهمه فیفالات سبب پیدا

چو بد و دو پیمان^{شکستان} آنت لوب حره

لغز چیه جتان^ش ترا سطوه افسانه

لعب بازی کره کودیت^{جوکان} محجان جولا

طود چیل طود اعلم کوه است^{سبان} عادت با

طرم علاری عزب^{یکان} شه^{مجاندا} ان

میزان

میزان نرارد و حمل باد و فرخنداری بود
فلک سفینه جاریه کشتی شراع^ن بادبان

لوح سگاک جو هواملان پر خالی نهی
شاخ بلند قله سر معراج^ن سلم نوبان

جسم جسد شخص طلال هوا جسمان بدن

نرادهستی کون بودن نفس تن^ن هو جان

نشود قط خطل حراست کربه کلب^ن سک
جهان

پرغوث کیمیک غل دوزه^ن مورچه^{عالمه}

شهی
قلت کی راحت خوشی شدت بدی ملکیت
سبوت سرک جدت نوی کفایت بری ^{کمان} ^{ملکت}
لادع کران بالغ رسان اکل خودان ^{جران} ^{بالغ}
طایر پران قاطع بران جاری روان ^{عی} ^{دوا} ^{سا}

جمع فریق قوم ^{فیت} امت معشر گروه

طالق یله شکوه ^{کله} داعی شبان

غی ضلالت کمرهی بغض عداوت دشمنی

تلقا جهت قرانی بی بلیان بیان ^{انده} ^{نشان}

صالح

صالح نگو طالع تبه کفه پله مرهنی دبه
مقول زبان سوره زنان عایشی زبان ^{زبان خسترو}

القطعة الأخيرة

میزان ناودان ندانم شجر درخت ^{تخت}
چون ملتجاء بناء ملک شده ^{سرور}

کل جمیع قاطبة جمله دان همه ^{لخت}
شطر است نصف نیمه جزء است ^{بعض}

پچن سداب قوم فقد سیر باد دنگ
دبا کرف قرع ترا و سلا ^{سخت}

فتا خیار تلق جغندر حذر کدندر
نعناع بود نه استانات متاع^{خت}

از طبقات الاطریق

میزان ناودان ندانم شجر درخت^{خت}
چون ملتجاء پناه ملک شد سر^{تحت}

کل جمیع قاطبه جله دان همه^{تحت}
شتر است نصف نیمه جزء^{بعضی}

فیجی سداب فوم فتد سیر باد دناک

دباکدو قرع تراو شدید سخت

ابنهال

ابتهال خراعت است ضرع

اسکانت تضرع زاردی

قسم حلقه عینی سوکند

دقی اهل زمه زنهازی

پاس حرمان قنوط نومیدک

چو تخطل بطلاله بیکادک

تردکی قضاعه سک انجی

حرفه پیشه جز سر اوارک

ضرب جلد است عضو حرف ر زدن

تَرَکی اَرماق هندی مادی

دَب دفع است چریه سرکره

قَذف رهی است شتم سب خوداکی

عَرَف خوشبو عَرَف نیکویی

مَساک مشک برآه پیراکی

مَقَرَفَة الحرف

وَقُوف حدیث شعر علم فقه فہم دانائی

تہائی
حدہ

غبار مسکنت ابوی چون جدت خورد

عسار

عساد مسکنت چون با شرف و عیله در ^{شبه} ~~در~~

مخایم مکاتل لسلها فیلوله بیدارک

توره ضغن ضغیه حقد خلق کینه

قیم فاده ناکه طاقت قدرت توانائی

انخوشه

رطب خرما قنوقوشه عر خون خوب

خرما سے

نخل لینه خرما بن جو سلاسیخ

حسنت و لرجه چولسل نخل نوناده

برفائی

چو گهلا ارد دهو و ~~تشیاب~~ تشاب

دان
قلب یکه باره انتی دان کا فوالت انتی

صبوطت صعب پستی صعود امت بالآ

الانعت ضرر تحت بلا هم تحت رحمت

کنان کن عطا پویشش ^{دستواری} فیه تفرع

المنعمه الامیر

از میل شفره مخدات لشکر دان ذکر
فولاد انلی ضدش اسکاف ^{کفشکر}

ختر خولک رجس بخش هدب کاسموک

تتخین قفش نباء چون نباء خین

شکران

شکر است فرج هر کس کوی اندرون آن

مهل دهانش مهمل ذب ایرون

خویه خایه عانه دهاست سره ^{ناف}

نخره مفاک سینه رماعه ^{سر} تاد

کابوس دان سکاچه صناعوظ ^{مندیلان}

چانوم هم منزه هتاک پرده دد

منهاج منهج جدد قصد راه راست

ورد شریعت عطن ^{رخود} مورد آب

بدع بدیع بدعه نواست قلیکم باذن

دیوینیه دایب هنرمند ادب ^{هفت}

لَقَدْ تَلَعْتُ فِي الزَّمَانِ

عقرب چو کتر دم همه دهر آورده نیش

جعبه جفیر هجو و فاضل کنانه ^{کلیش}

اعصاد کرد باد چو نیکبالح شمال

بالا جنوب ضد صبا پس ^{نیش} دود

خمی تب صداع فراد کباب دهست

درد دل جگر جرح قرح و لیش

سر دد فش ذوغیه کنخت صرم جرم
باشد غری سر لیشم چون سردان سریش

المطعمه الآخری

شمع موم ذیف بوج ناسره جید سره
شادان خشف غزال است رشا اهوره

تقیه سوداخ منجل داس بیوم کرد بو
کلبتان ماش است کلوه افتر منشا^{اده}

شیخ فانی یفن هم حرم پیر است زال
خیر بود شهله عجزی نه درد نیش^{شهیره}

علو بالاسفل پستی ذیل دامی قصر کو شک

جدم بنیان اساس اصل است شرفه
کنکره

مقدم العین است باقی مؤق ماق مؤق

کنج چشم مؤخریش دنبال ها ذل مسخره

پس یافت اعمال حج داف رفت فحش عمیق

چون سر طان انت بالوده مسمن بودی

دوئت سر کین است کمین فرس دان کنی
دره

چون اکافست ولید بود عده بالان
خس

خادم

القطعه الاخری

خارج برون حد یخ زحلوفه جملہ
داخل درون طبق تہ ضوضات مشعلہ
دابوعہ ہند یا تہ بطین خر بوزہ
چون کعک کاک قرص کلپیہ لبہ
تتقد چوخاد لیت سلیفات سنک لیت
دله
ضب سوسما دضقدع جفر دلق
جہہ جکلا مفرق فرق دماغ مغز
ام الدماغ بای وی تجہ کلہ

طلاق مخاض درد دزد غیل شش حمل

اثره غر شری جدی ^{ایله} نقطه

وضع آن بچه که اخر طهرش بود علوق

یتن آنکه واذگونه بیاید بقابله

مطبوح پخته مغز نه کفگیر فود حوش

الفتیه دیک پایه طنجیر با تله

ملاح کشتی بان دقل تیر کشتی دان

مخزاف میل کشتی حر دابو خله

القطعة الآخرى

وجیز ملخص بود مختصر

سوی جز نعم اری الامک

کائن وکائن کئی وکائن

چویا ایها ای بودای بی

نرخ دجله بقلة الحقا

خرفه دان فرد منفرد تنها

معانست دف حرکما

دمهر نیاست بود فر سرما

ورد کل دان هند با کاسی

ابح طیب عبق بو یا

نعم وحش چاد یا سبوح

دَد جهانده دشت دار سرا

عجراست ورك چوردف سرین

هنا
مثل کفو است شبه ند

نایس النی اناسی آدمیان

پیر مادری ادم حوا

